

TYGODNIK BBN

PRZEGLĄD INFORMACJI
O BEZPIECZEŃSTWIE NARODOWYM
WRAZ Z KOMENTARZEM

N u m e r 85
10 – 16 m a j a 2012 r.

- Wizyta króla Norwegii Haralda V w Polsce 3
- Patowa sytuacja w Grecji po wyborach w kontekście stabilności strefy euro 4
- Amerykański raport o konsekwencjach sprzedaży zachodnich technologii wojskowych do Rosji 5
- Utworzenia nowej koalicji w Izraelu 6
- Spotkanie eksperckie w BBN na temat budowy systemu obrony powietrznej 8
- Ćwiczenie „Red Flag” 9
- Główne kierunki zmian w Policji 10
- Ćwiczenia sprawdzające system zarządzania kryzysowego przed EURO 2012 „Libero II” 11

Kolegium redakcyjne: Zdzisław Lachowski
(przewodniczący), Marek Ajnenkiel, Czesław Juźwik,
Krzysztof Liedel, Jarosław Padzik, Paweł Pietrzak

Redaktor naczelny: Zdzisław Lachowski
Redaktor prowadzący: Marek Ajnenkiel
Redaktorzy: Katarzyna Przybyła, Michał Grzelak

W przygotowaniu komentarzy uczestniczyli:

Agnieszka Adamusińska
Bartosz Cichocki
Aleksandra Dzisiów-Szuszczykiewicz
Dominik Jankowski
Waldemar Kozicki
Witold Lewandowski
Przemysław Pacuła
Paulina Piasecka
Przemysław Siejczuk

Biuro Bezpieczeństwa Narodowego

Departament Analiz Strategicznych
Wydział Monitoringu Informacji o Bezpieczeństwie
ul. Karowa 10, 00-315 Warszawa,
tel. + 48 22 695 18 77, faks + 48 22 695 18 63
e-mail: wmiob@bbn.gov.pl, bbn@bbn.gov.pl
www.bbn.gov.pl

Wizyta króla Norwegii Haralda V w Polsce

9–11 maja 2012 r. król Norwegii Harald V złożył wizytę w Polsce. Monarcha spotkał się z prezydentem RP Bronisławem Komorowskim i premierem Donaldem Tuskiem. Tematami rozmów były m.in. rozwój dwustronnych relacji, współpraca w ramach NATO¹, sprawy bezpieczeństwa i kwestie energetyczne². Król Norwegii i prezydent RP wzięli udział w konferencji poświęconej partnerstwu polsko-norweskiemu, na której przemówienia wygłosili ministrowie obrony obu państw³. Król Norwegii przyjął również zaproszenie na pokaz sprzętu wojskowego, podczas którego zaprezentowano m.in. nadbrzeżny dywizjon raketowy⁴. Podsumowując swoją wizytę w Polsce, norweski monarcha powiedział, że potwierdziła ona dobre stosunki Polski i Norwegii⁵.

Polska i Norwegia należą do tych państw NATO, które dużą wagę przywiązują do art. 5 traktatu waszyngtońskiego, m.in. ze względu na zbliżoną ocenę roli Rosji w bezpieczeństwie regionalnym. Oba państwa oczekują od Sojuszu realnych gwarancji bezpieczeństwa. W kontekście szczytu NATO w Chicago, z perspektywy Polski i Norwegii szczególnie ważne jest nadanie takiego kształtu zdolnościom obronnym NATO, aby gwarantowały one bezpieczeństwo państw członkowskich i jednocześnie dawały możliwość uczestniczenia w rozwiązywaniu problemów bezpieczeństwa poza strefą traktatową. Kluczowy dla urealnienia art. 5 jest praktyczny wymiar przygotowań obronnych, w tym intensyfikacja ćwiczeń wojskowych w formie poligonowej (takich jak Steadfast Jazz 2013), stała aktualizacja planów ewentualnościowych oraz rozwój szkoleń – w tym przez ośrodki sojusznicze, takie jak Centrum Szkolenia Sił Połączonych/Joint Force Training Centre w Bydgoszczy.

Majowy szczyt w Chicago powinien sprzyjać konsolidacji Sojuszu Północnoatlantyckiego, mimo międzynarodowego kryzysu finansowego wymuszającego na wielu państwach redukcję wydatków obronnych, a także strategicznego zwrotu polityki zagranicznej i bezpieczeństwa USA ku Azji oraz Pacyfikowi. Wspomnianej konsolidacji sprzyjać będzie wygaszanie pochłaniającego ogromne środki zaangażowania operacyjnego NATO w Afganistanie.

Polska i Norwegia demonstrują gotowość do współpracy z Rosją w sferze bezpieczeństwa, czego praktycznym przykładem jest inicjatywa kooperatywnych przedsięwzięć w przestrzeni powietrznej (Cooperative Airspace Initiative). W jej ramach Polska, Norwegia, a także Rosja i Turcja przeciwdziałają wykorzystaniu statków powietrznych do celów terrorystycznych.

Polska i Norwegia przedstawiły przed dwoma laty inicjatywę w sprawie redukcji zbrojeń jądrowych w Europie. Przy okazji zbliżającego się szczytu Sojuszu ministrowie spraw zagranicznych obu państw przypomnieli o tej inicjatywie i o potrzebie nowego impulsu w dialogu NATO–Rosja na tematy nuklearne w ogóle, a szczególnie o taktycznej broni jądrowej i jej eliminacji z obszaru Europy⁶.

Wspólnotę interesów bezpieczeństwa najskuteczniej buduje się przy realizacji konkretnych projektów. Warto więc inwestować we współpracę polskiego i norweskiego przemysłu obronnego. Dobre perspektywy rysują się także dla współpracy w zakresie szkolenia personelu latającego i technicznego

oraz operacyjnego wykorzystania samolotów F-16.

Wysoko należy ocenić wsparcie Norwegii dla procesów transformacyjnych w Europie Środkowej i Wschodniej. Tylko w przypadku Polski przyznanie przez Norwegię 533,5 mln euro pozwoliło w latach 2004–2009 zrealizować ponad 1,4 tys. projektów w obszarze sądownictwa, edukacji, ekologii i innych. W ramach drugiej edycji (na lata 2009–2014) Polska otrzymała 578,1 mln euro, a 17 kwietnia 2012 r. zawarta została opiewająca na 9,5 mln euro polsko-norweska umowa o wspieraniu lokalnych i regionalnych inicjatyw służących zmniejszeniu nierówności i promowania spójności społecznej.

Obecność Norwegii w tzw. grupie przyjaciół Partnerstwa Wschodniego zwiększa szanse powodzenia tej inicjatywy. Również w odniesieniu do polityki partnerstw NATO Polska i Norwegia mają wspólny interes w tym, aby rozwijała się ona w sposób zrównoważony geograficznie, politycznie i finansowo. Współpraca z niektórymi partnerami – po spełnieniu przez nich wszystkich niezbędnych wymagań – powinna kończyć się rozszerzeniem Sojuszu, do którego drzwi pozostają otwarte.

Patowa sytuacja w Grecji po wyborach w kontekście stabilności strefy euro

Po wyborach parlamentarnych w Grecji, które odbyły się 6 maja 2012 r., nie udało się utworzyć rządu. Oczekiwaniom na stworzenie koalicji rządowej nie sprostały ani rządzące dotychczas partie koalicyjne: Nowa Demokracja i Ogólnogrecki Ruch Socjalistyczny (PASOK), ani nowa w parlamencie Demokratyczna Lewica, ani Radykalna Lewica (SYRIZA), która zyskała najwięcej mandatów po ostatnich wyborach⁷. Po spotkaniu szefów pięciu z siedmiu greckich partii politycznych z prezydentem Karolosiem Papuliasem 15 maja poinformowano, że konieczne są nowe wybory parlamentarne. Zgodnie z prawem wyborczym Grecji powinny się one odbyć w połowie czerwca 2012 r.⁸. Tymczasem 13 maja 2012 r. w Brukseli spotkali się ministrowie finansów państw strefy euro, aby uzgodnić metodę zapobieżenia bankructwu Grecji⁹.

Sytuacja w strefie euro potwierdza dotychczasowe przekonanie, że programy ratunkowe i zwiększenie płynności europejskiego sektora bankowego przez Europejski Bank Centralny doraźnie wpływają na koniunkturę gospodarczą, lecz długookresowo nie będą wystarczające. Ich koniecznym uzupełnieniem jest wprowadzenie reform gospodarczych we wszystkich państwach członkowskich Unii.

Mimo przyznania Grecji przez UE dwóch pakietów pomocowych, sytuacja finansowa i gospodarcza tego państwa nie poprawiła się. Powiązane z pakietami reformy (m.in. zmniejszenie zatrudnienia w sektorze publicznym, obniżenie świadczeń emerytalnych, zmniejszenie płacy minimalnej i liberalizacja prawa pracy), do przeprowadzenia których zobowiązał się poprzedni rząd, pogłębiły jedynie niezadowolenie społeczne. W konsekwencji konieczne zmiany gospodarcze wdrażane są wolno i selektywnie, co ma służyć uspokojeniu napiętej sytuacji wewnętrznej. W tej sytuacji odpowiedzią UE może być większa

elastyczność i zgoda na wprowadzenie przez Grecję modyfikacji do wymaganego pakietu reform. Na takie rozwiązanie wskazał szef grupy państw strefy euro Jean-Claude Juncker po posiedzeniu 14 maja 2012 r. Nieustępliwe dotychczas Niemcy w sprawie fiskalnego rygoru wobec Grecji przesłały pojednawczy sygnał w sprawie jego złagodzenia¹⁰.

Czerwcowe przedterminowe wybory parlamentarne według wszelkiego prawdopodobieństwa umocnią w Grecji pozycję lewicowych populistów. Jeżeli rząd w Atenach utworzą przeciwnicy wymuszanych unijną pomocą reform, wzrośnie prawdopodobieństwo wyjścia Grecji ze strefy euro. To mogłoby pociągnąć spadek zaufania na rynkach i wzrost oprocentowania obligacji państw strefy euro, który w pierwszej kolejności mógłby negatywnie odbić się na zdolności Włoch i Hiszpanii do spłaty zadłużenia.

Odpowiedzialność za przyszłość gospodarczą Unii spoczywa na wszystkich krajach członkowskich. Większość państw, w tym także Polska, deklaruje dążenie do zrównoważenia swoich budżetów, co jest jednym z warunków stabilizacji gospodarczej. Jednocześnie, takie podejście – bazujące na gwałtownym wyrównywaniu państwowych dochodów i wydatków – coraz częściej budzi kontrowersje nie tylko społeczne, ale także polityczno-ekonomiczne. Pojawiają się opinie, że zbyt szybkie i głębokie cięcia po stronie wydatków mogą zdusić wciąż słaby wzrost gospodarczy i w rezultacie wpędzić europejskie kraje w spiralę zadłużenia i recesji, a także pogorszyć ich konkurencyjność na rynkach międzynarodowych.

Cofnięcie procesu integracji europejskiej, w tym ewentualny rozpad strefy euro, niekorzystnie wpłynęłyby na politykę bezpieczeństwa, gdyż unia gospodarczo-walutowa pełni też funkcję spoiwa politycznego. To z kolei prowadziłoby do pogłębienia braku zaufania w relacjach między europejskimi państwami, przyczyniając się do dalszej renacjonalizacji polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz oznaczałoby powrót do stosowania praktyk merkantylistycznych (wzrostu znaczenia polityki kursowej). W takiej sytuacji część mniejszych i średnich państw UE, ze względu na niski poziom eksportu towarów oraz względnie mały rynek wewnętrzny, znalazłaby się na peryferiach polityki gospodarczej Europy.

Amerykański raport o konsekwencjach sprzedaży zachodnich technologii wojskowych do Rosji

Służba analityczna Kongresu USA (Congressional Research Service, CSR) opublikowała raport o sprzedaży przez europejskich członków NATO technologii militarnych do Rosji. Podkreślono w nim zaniepokojenie niektórych państw konsekwencjami takich działań dla własnego bezpieczeństwa. Autorzy raportu zwrócili uwagę, że sprzedana Rosji broń mogłaby być w przyszłości wykorzystana przeciw sojusznikom Stanów Zjednoczonych lub przekazana dalej, do niepożądanych odbiorców. Z kolei enuncjacje państw, które w ostatnim czasie zawarły umowy z Rosją w sprawie sprzedaży sprzętu wojskowego (Francja, Niemcy i Włochy), wskazują, że ich postępowanie ma wzmacniać strategiczne partnerstwo NATO z Rosją¹¹.

STRATEGIA I POLITYKA BEZPIECZEŃSTWA

Transfer technologii militarnych i uzbrojenia do państw spoza NATO powinien być przedmiotem analiz i konsultacji sojuszniczych. Nie można ignorować ryzyka związanego z tego typu kontraktami. Sprzedaż niektórych rodzajów broni (szczególnie broni ofensywnej) do państw, których retoryka i działania demonstrują wrogi wobec NATO charakter, ociera się o naruszenie sojuszniczej solidarności. W tym kontekście szczególne zaniepokojenie budzi sprzedaż przez Francję okrętów desantowych Mistral, których przeznaczenie w planach marynarki rosyjskiej pozostaje niejasne, nie tylko vis-à-vis Sojuszu, ale także wobec innych krajów (vide: zaniepokojenie Gruzji).

Istotne jest wypracowanie mechanizmów konsultacyjno-weryfikacyjnych wewnątrz Sojuszu. Powinny one wpisywać się w szerszy kontekst budowania zaufania, upewniania i przejrzystości w relacjach z państwami trzecimi (przede wszystkim z Rosją).

Raport CRS jest ważny z punktu widzenia stanowiska USA w tej kwestii. Daje to nadzieję na wzrost zainteresowania Białego Domu tym problemem. Dotychczasowa praktyka pokazuje, że o ile amerykańska administracja energicznie zapobiegała eksportowi broni i technologii do Chin (np. poprzez naciski na utrzymanie embarga ze strony Unii Europejskiej), to w przypadku Rosji zachowuje bardziej wstrzemięźliwą postawę. Jest to skutek – jak wskazuje raport – przede wszystkim resetu w relacjach USA–Rosja.

Utworzenia nowej koalicji w Izraelu

W nocy z 7 na 8 maja 2012 r. premier Izraela Benjamin Netanjahu zawarł porozumienie z centrową partią Kadima o utworzeniu rządu jedności narodowej. Tym samym wyeliminowany został scenariusz przyspieszonych wyborów. Nowa koalicja rządowa liczyć będzie 94 deputowanych w 120-osobowym Knesecie¹².

9 maja 2012 r. izraelski parlament zatwierdził rząd jedności narodowej, w którym przewodniczący Kadimy Szaul Mofaz ma zostać wicepremierem i ministrem bez teki. Gabinet działać będzie do czasu następnych wyborów, które odbędą się w październiku 2013 r.¹³.

Powołanie szerokiej koalicji zaskoczyło opinię publiczną w Izraelu, gdyż dzień wcześniej podana została data przedterminowych wyborów – 4 września 2012 r. Poczuciu pewności premiera B. Netanjahu sprzyjało stabilne poparcie społeczne dla Likudu. Na przedterminowych wyborach stracić mogła Kadima i ugrupowanie Atzmaut ministra obrony Ehuda Baraka.

Powstała jednak największa w historii Izraela koalicja, która umożliwi rządowi przeprowadzenie zmian i podejmowanie przełomowych decyzji. W opinii izraelskich władz, odzwierciedla ona poglądy 85 proc. Izraelczyków oraz marginalizuje wpływy partii ortodoksyjnych i radykalnych. Agenda nowej koalicji zawiera cztery główne cele: przygotowanie nowej ustawy dotyczącej służby wojskowej, reformę systemu politycznego, przyjęcie nowego budżetu oraz panowanie nad procesem pokojowym i zewnętrznymi zagrożeniami dla bezpieczeństwa Izraela.

Lider Kadimy Szaul Mofaz wydaje się bardziej umiarkowany od B. Netanjahu w wypowiedziach o ewentualnym ataku na irańskie instalacje

STRATEGIA I POLITYKA BEZPIECZEŃSTWA

nuklearne. W kwestii palestyńskiej nowa koalicja może być mniej podatna na wpływy „jastrzębi”. Świadectwem tego jest list premiera B. Netanjahu do prezydenta Mahmuda Abbasa, w którym szef izraelskiego rządu podkreśla, że nowy gabinet stwarza szansę na pokój na Bliskim Wschodzie i apeluje o jak najszybsze wznowienie negocjacji. Do niedawna izraelskie władze sceptycznie wypowiadały się o perspektywie powrotu do stołu rozmów, usprawiedliwiając się brakiem wiarygodnego partnera po stronie palestyńskiej. Warto przypomnieć, że S. Mofaz swego czasu promował dwuetapowy plan pokojowy, zakładający jak najszybsze stworzenie państwa palestyńskiego na terytorium zarządzanym przez Palestyńczyków w 60 proc.

Stabilna koalicja zwiększa pole manewru premiera B. Netanjahu w wielu kwestiach – począwszy od Iranu przez gospodarkę na bliskowschodnim procesie pokojowym skończywszy. Pozwala też na przeprowadzenie potrzebnej reformy systemu wyborczego, redukującej zależność rządu od małych ekstremistycznych partii.

Spotkanie eksperckie w BBN na temat budowy systemu obrony powietrznej

9 maja 2012 r. Biuro Bezpieczeństwa Narodowego zorganizowało spotkanie eksperckie na temat budowy krajowego systemu obrony powietrznej, w tym obrony przeciwrakietowej. Spotkanie to stanowiło realizację polecenia prezydenta RP Bronisława Komorowskiego, który nakazał monitorować ze szczególną uwagą rozwój dziedzin ujętych jako priorytetowe w prezydenckim postanowieniu określającym główne kierunki rozwoju Sił Zbrojnych RP i ich przygotowań do obrony państwa na lata 2013–2022.

W spotkaniu uczestniczyli przedstawiciele parlamentu, kierownictwa Ministerstwa Obrony Narodowej i dowództw Sił Zbrojnych RP, a także reprezentanci środowisk naukowych.

Zgromadzeni eksperci zgodzili się z wnioskiem, że stworzenie w Polsce nowoczesnego systemu obrony powietrznej i przeciwrakietowej jest niezbędne, zarówno dla zagwarantowania państwu odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa, jak i realizacji podjętych już zobowiązań do współpracy sojuszniczej w tej dziedzinie¹⁴.

Spotkanie było kolejnym przedsięwzięciem organizowanym przez BBN, poświęconym modernizacji Sił Zbrojnych RP. Obrona powietrzna, a w jej ramach obrona przeciwrakietowa, jest jednym z najważniejszych priorytetów. Atak powietrzny jest dziś bowiem najbardziej efektywny i jednocześnie najbardziej ekonomiczny z punktu widzenia potencjalnego przeciwnika. Istniejące w Polsce elementy systemu obrony powietrznej są przestarzałe i wymagają modernizacji. Niezbędność budowy dostosowanego do współczesnych warunków systemu wynika również z zobowiązań Polski do wniesienia wkładu do systemu obrony powietrznej tworzonego przez państwa NATO, co jednocześnie stanowi niezbędny warunek nabycia prawa do korzystania z jego wsparcia.

Niezależnie od rozwoju sojuszniczego systemu obrony powietrznej zasadne jest położenie największego nacisku na stworzenie własnego, narodowego, całościowego systemu obrony powietrznej, w tym przeciwrakietowej. Powinien on powstać dzięki wykorzystaniu potencjału krajowego przemysłu obronnego oraz we współpracy z podmiotami zagranicznymi – w stopniu, w jakim jest to konieczne.

Kluczowym problemem z punktu widzenia szans stworzenia krajowego systemu pozostaje sfinansowanie tego projektu. Podczas spotkania rozważano możliwość wykorzystania na ten cel przyrostu budżetu MON, wynikającego ze wzrostu PKB państwa (zgodnie z wcześniejszą propozycją prezydenta), lub środków corocznie niewykorzystywanych przez resort. Uznano, że będzie to wymagało jednak dalszych analiz prawnych i ekonomicznych w tym zakresie.

Ćwiczenie „Red Flag”

Polscy piloci po raz pierwszy wezmą udział w ćwiczeniu „Red Flag”, które odbędzie się w USA 8–22 czerwca 2012 r. Na Alaskę poleciało 8 samolotów F-16 i 1 samolot C-130 Hercules z ponad 150 żołnierzami obsługi (w tym 20 pilotami) z Krzesin i Łaska. W tegorocznym ćwiczeniu weźmie udział ok. 80 samolotów ze Stanów Zjednoczonych, Australii, Niemiec, Japonii i Polski. Ćwiczenie zasadnicze poprzedzone zostanie kilkunastodniowym ćwiczeniem przygotowawczym pod kryptonimem „Distant Frontier”, które odbywać się będzie od 21 maja do 7 czerwca 2012 r.

Celem ćwiczeń „Red Flag” jest doskonalenie działań lotnictwa w wielonarodowych ugrupowaniach bojowych, w tym w zadaniach rozpoznawczych, uderzeniowych powietrze–ziemia i osłony powietrznej oraz w lotach formacjami kilku samolotów na niskiej wysokości. Samolot Herkules C-130, oprócz podstawowych misji lotnictwa transportowego, symulował będzie powietrzne stanowisko dowodzenia.

Ćwiczenia „Red Flag” są organizowane przez Siły Powietrzne USA na Pacyfiku (Pacific Air Force, PACAF) od 1975 r. Początkowo odbywały się pod nazwą „Cope Thunder” w bazie Clark na Filipinach, jednak po wybuchu wulkanu Pinatubo w czerwcu 1991 r. przeniesiono je do bazy Eielson na Alasce¹⁵.

To gospodarze ćwiczenia „Red Flag” decydują, kogo zapraszają do udziału w tym prestiżowym przedsięwzięciu. Są to manewry elity lotniczej i niepisana regułą jest zapraszanie na nie pilotów, którzy osiągnęli najwyższy poziom wyszkolenia. W zawiązku z tym w ćwiczeniu biorą udział najlepsi polscy piloci, którzy posiadają już duże doświadczenie zdobyte w czasie międzynarodowych manewrów NATO, ćwiczeń zagranicznych „Squadron Exchange” i na kursach „Tactical Leadership Programme” prowadzonych w Belgii i Hiszpanii.

Poligon na Alasce daje polskim pilotom możliwość działań najbardziej zbliżonych do realnego pola walki. Obszar, na którym odbędzie się ćwiczenie, to teren o wymiarach ok. 300x600 km, co daje możliwość wykonania całego spektrum zadań bojowych bez uciekania się do zrzucania bomb szkolnych, jak to ma miejsce w ćwiczeniach na poligonach krajowych. Sam przelot na Alaskę jest doskonałym ćwiczeniem z zakresu przebazowania środków powietrznych, w tym kilkakrotnego tankowania samolotów w powietrzu.

Główne kierunki zmian w Policji

10 kwietnia 2012 r. podczas posiedzenia sejmowej komisji administracji i spraw wewnętrznych minister spraw wewnętrznych Jacek Cichocki i komendant główny Policji Marek Działoszyński przedstawili informację dotyczącą planowanych głównych kierunków zmian w Policji, likwidacji niektórych posterunków oraz wakatów w formacji. Informacja i dyskusja dotyczyły zarówno planów i strategii długofalowych, jak również głównych krótkoterminowych wyzwań i priorytetów stojących przed Policją.

Najbliższym wyzwaniem będzie zapewnienie porządku i bezpieczeństwa podczas turnieju EURO 2012. Temu celowi ma służyć Policyjne Centrum Dowodzenia Operacją w Legionowie, które 15 maja odwiedził prezydent Bronisław Komorowski, a także zakup środków transportu oraz specjalistycznego wyposażenia. Cele długoterminowe, jakie chce osiągnąć kierownictwo resortu spraw wewnętrznych oraz Policji, to działania prospołeczne, system motywacyjny dla policjantów pracujących w terenie, a także zmiany organizacyjne. Działania obejmą także m.in. przegląd i usprawnienie procedur poszukiwania osób zaginionych, w szczególności dzieci, poprawę warunków pracy funkcjonariuszy i wyłączenie Centralnego Biura Śledczego (CBS) ze struktur Komendy Głównej Policji (KGP)¹⁶.

Kierownictwo Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz Policji przedstawiło Sejmowi RP swoje koncepcje funkcjonowania Policji w najbliższej przyszłości i w dalszej perspektywie. Wśród planowanych działań są te wynikające z bieżącej sytuacji, czyli organizacja EURO 2012 w Polsce, oraz kontynuowanie wcześniej rozpoczętych procesów (usprawnienie procedur wszczynanych w przypadku zaginięć osób), a także realizacja propozycji, które pojawiały się od pewnego czasu (szczególnie wyłączenie CBS ze struktur KGP).

Najpilniejszym i najbliższym czasowo zadaniem będzie zabezpieczenie EURO 2012. W tym celu Policja m.in. stworzyła Centrum Dowodzenia Operacją w Legionowie, przygotowała plany operacyjne, dokonała niezbędnych zmian legislacyjnych oraz zakupiła sprzęt.

Sprawą, która będzie kontynuowana, jest usprawnienie procedur poszukiwania osób zaginionych. Ostatnio specjalny zespół, w skład którego weszli poza policjantami prokuratorzy i przedstawiciele Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, przygotował rekomendacje w tym zakresie. Jedną z nich jest utworzenie centrum do spraw uprowadzeń, które ma pomagać lokalnym policjantom w poszukiwaniu osób zaginionych lub uprowadzonych. Prowadzone są też prace nad wprowadzeniem systemu natychmiastowego upubliczniania informacji o zaginięciu dziecka, którego zdrowiu lub życiu zagraża niebezpieczeństwo – Child Alert.

Wyłączenie CBS ze struktur KGP było dyskutowane już od dłuższego czasu. Można zakładać, że większa autonomia Biura, w tym także finansowa, pod wieloma względami poprawi funkcjonowanie tej struktury. Oczywiście konsekwencją takiej zmiany będzie przeobrażenie samej KGP.

Spore kontrowersje będą z pewnością budzić inne zmiany organizacyjne, będące elementem wypracowywania modelu struktury jednostki Policji szczebla podstawowego. Dotyczą one likwidacji niektórych posterunków Policji,

BEZPIECZEŃSTWO POZAMILITARNE

w szczególności w mniejszych miejscowościach, zwłaszcza w tych, które poniosły nakłady na sfinansowanie takich placówek (przekazały nieruchomości albo środki na taki cel w ramach możliwości, jakie daje ustawa o Policji). Policja zdecyduje o utworzeniu lub likwidacji jednostki, opierając się na stosownych regulacjach prawnych, z uwzględnieniem efektywności wykorzystania posiadanych sił i środków oraz stopnia zagrożenia przestępczością. Decyzje kierownictwa Policji w tym zakresie powinny być podejmowane ze szczególną rozważą, zwłaszcza tam, gdzie samorządy włączały się w tworzenie posterunków.

Poprawa warunków pracy policjantów liniowych, patrolujących ulice i przyjmujących zgłoszenia to także sprawa, która co pewien czas pojawia się w związku z funkcjonowaniem Policji. Wytyczenie jasnej ścieżki awansu, także finansowego, będzie mieć z pewnością motywujący wpływ na służbę funkcjonariuszy.

Oceniając przedstawione założenia i kierunki działań, trzeba podkreślić konsekwencję i nawiązywanie do działań poprzedników. Podczas posiedzenia komisji mało uwagi poświęcono działaniom w zakresie prewencji, jednak nawiązanie w czasie spotkania do wyników badań społecznych dotyczących poczucia bezpieczeństwa i zaufania do Policji pozwala stwierdzić, że Policji zależy na utrzymaniu pozytywnych trendów i akcent na profilaktykę będzie także silnie utrzymywany.

Ćwiczenia sprawdzające system zarządzania kryzysowego przed EURO 2012 „Libero II”

9 maja 2012 r. zakończyły się ćwiczenia zarządzania kryzysowego pod kryptonimem „Libero II”, organizowane przez Rządowe Centrum Bezpieczeństwa we współpracy z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych oraz Spółką PL.2012¹⁷.

Sprawdzanie procedur i systemów stworzonych lub zaadaptowanych do zapewnienia bezpieczeństwa podczas mistrzostw Europy w piłce nożnej EURO 2012 jest jednym z najważniejszych elementów procesu przygotowań. Trafne rozpoznawanie trudności, które mogą wpłynąć na ostateczny przebieg turnieju i jego odbiór przez uczestników, będzie bowiem jedną z przesłanek do uznania tego wydarzenia za sukces Polski i Ukrainy.

Organizator tak istotnego przedsięwzięcia musi stale zdobywać doświadczenie, pozwalające mu na wykorzystanie wszystkich zasobów systemu bezpieczeństwa oraz na diagnozę potrzeb.

Scenariusz ćwiczenia „Libero II” był do ostatniego momentu ukryty przed uczestnikami. Zapewniło to maksymalną naturalność reakcji podmiotów wchodzących w skład systemu. Przebieg ćwiczenia ukazał pewne obszary wymagające modyfikacji, dzięki czemu możliwa jest jeszcze korekta systemu.

WYSTĄPIENIA SZEFA BBN:

- Szef BBN w TVP INFO o bezpieczeństwie podczas Euro 2012 i szczycie NATO w Chicago
- Szef BBN w "Trójce": Wszystkie służby będą nadzwyczajnie zmobilizowane w czasie EURO 2012

Przypisy:

- ¹ prezydent.pl, 10 maja 2012 r.
- ² PAP, 9 maja 2012 r.
- ³ mon.gov.pl, 10 maja 2012 r.
- ⁴ PAP, 10 maja 2012 r.
- ⁵ PAP, 11 maja 2012 r.
- ⁶ „The New York Times”, 14 maja 2012 r.
- ⁷ BBC, 7 maja 2012 r.; PAP, 6 maja 2012 r.; PAP, 10 maja 2012 r.; BBC, 10 maja 2012 r.
- ⁸ PAP, 15 maja 2012 r.
- ⁹ news.money.pl, 14 maja 2012 r.
- ¹⁰ „The New York Times”, 17 maja 2012 r.
- ¹¹ Defense News, 10 maja 2012 r.
- ¹² PAP, 8 maja 2012 r.
- ¹³ PAP, 9 maja 2012 r.
- ¹⁴ bbn.gov.pl, 9 maja 2012 r.
- ¹⁵ PAP, 13 maja 2012 r.
- ¹⁶ sejm.gov.pl, 10 maja 2012 r.
- ¹⁷ 2012.org.pl, 10 maja 2012 r.